

РЕШЕНИЕ

№ 1227

гр. София, 28.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 31.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Красимира Милачкова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **7088** по описа за **2013** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Решение от 26.03.2013г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателна колегия, 4-и състав, по НАХД № 23143/2011г. С решението е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 436 от 06.10.2011г., издадено от Директор офис „Център” на ТД на НАП - [населено място], с което за нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-8/29.12.2005г. във връзка с чл. 5, ал. 4, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ на ЕАД Б. – поделение „П. издания”, ЕИК 1308228780112, е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500 /петстотин/ лева на основание чл. 355, ал. 1 от КСО.

Касаторът извежда доводи за отмяна на съдебното решение, респ. за отмяна на атакуваното НП, поради посочване на несъществуващо юридическо лице към момента на извършване на деянието.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, чрез юрк. А., поддържа изложеното в жалбата.

Ответникът – директорът на офис „Център” на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите - [населено място], не изразява становище по

касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище жалбата да бъде отхвърлена, а решението – оставено в сила като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, V-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок /видно от пощенско клеймо R PS 1000 026DDZ F от 03.06.2013г./ в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал. 1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу НП № 436 от 06.10.2011г., не са изтекли сроковете по чл. 34 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на правнорелевантните факти по делото, както дали е извършено нарушението и обстоятелствата, при което е извършено. В касационната жалба са изложени доводи относно несъществуването на административнонаказаното лице ЕАД Б. – поделение „П. издания”, ЕИК 1308228780112, към момента на констатиране на нарушението. След направена служебна справка в Търговския регистър, воден от Агенцията по вписванията, и видно от Удостоверение изх. № 20110527160618/27.05.2011г., към датата извършване на деянието – 31.07.2011г., датата на съставяне на акта – 22.08.2011г., и датата на издаване на НП – 06.10.2011г., юридическото лице [фирма] е заличено, считано от дата 23.11.2010г., от който момент се вписва „Холдинг Български държавни железници” със същия ЕИК. От приложените по делото писмени доказателства става видно, че в системата на НАП дружеството е вписано с наименование ЕАД Б. – поделение „П. издания”, различно от посоченото „Холдинг Български държавни железници”. Макар двете дружества да имат един и същи ЕИК, седалище и адрес на управление, то не може безпротиворечиво да се установи дали става въпрос за едно и също юридическо лице, още повече, че правоприемството е извършено на 23.11.2010г. – месеци преди осъществяване на нарушението. В този смисъл при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила на основание чл. 42, т. 6 и чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗАНН, доколкото се ангажира административнонаказателна отговорност на лице, което не съществува в правния мир. Изводът се прави и по аргумент на противното на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, чиято разпоредба предвижда законосъобразност на НП при установени по безспорен начин извършването на нарушението и самоличността на извършителя.

Съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде уважена като основателна при наличието на основанията на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, поради което постановеното съдебно решение - да бъде отменено като незаконосъобразно, респ. и атакуваното НП.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, V-и касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 26.03.2013г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия, 4-и състав, по НАХД № 23143/2011г. и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 436 от 06.10.2011г., издадено от Директор офис „Център” на ТД на НАП - [населено място], с което за нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-8/29.12.2005г. във връзка с чл. 5, ал. 4, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ на ЕАД Б. – поделение „П. издания”, ЕИК 1308228780112, е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500 /петстотин/ лева на основание чл. 355, ал. 1 от КСО.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.